

Economische richtlijnen voor moesliems

In 1912 voorgesteld door Ala Hazrat Imam-e-Ahle Sunnat Sheikh-ul-Islam
Imam Shah Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ

Een Nederlandse vertaling van
Alhaaj Mohamed Juzoef Tangali Qadri

Copyright © M.J. Tangali MA AC bc.

INTERNET VERSIE

Inhoud

	blz.
1. Voorwoord van de Nederlandse vertaler	2
2. Introductie van Ala Hazrat door Allama Abdoel Hakiem Shraf Qadri	2
3. Economische richtlijnen en de analyse	5
4. Eerste richtlijn	7
5. Tweede richtlijn	11
6. Derde richtlijn	14
7. Vierde richtlijn	20

1. Voorwoord van de Nederlandse vertaler

Het boek dat u nu digitaal of uitgeprint leest is behoord tot de meester-collectie van de genie van het Oosten Ala Hazrat Imam-e-Ahle Sunnat Sheikh-ul-Islam **Imam Shah Ahmad Raza Khan** رضي الله عنه. Het boek verscheen ook in het Engels aan de hand van Prof. Mohammad Rafiullah Siddiqui. Menigeen student kan vandaag de dag nog lering trekken uit dit boek.

De Britse econoom heeft met dit boek over economie van Ala Hazrat roem gekregen. Het is jammer, dat intellectuele moesliems in het Westen niets met de werken van Ala Hazrat doen. Ook de islamitische instituten in Nederland hebben 'Alhamdoeliellah' goede islamitische onderricht opgezet, maar combineren die niet met seculaire wetenschappen.

Tot slot, heb ik voetnoten opgenomen ter verduidelijking en verwijzing naar bronnen voor nader onderzoek.

2. Introductie van Ala Hazrat door Allama Mohammad Abdoel Hakiem Shraf Qadri

Economische richtlijnen van Imam Ahmad Raza Khan رضي الله عنه en zijn analyse in het kader van het licht van de moderne economie - theorie en praktijk.

Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه is een unieke persoonlijkheid van de huidige eeuw. Iemand die een erudiete is als hij kan alle begrip voor hem opbrengen. Toen Mohammad Rafiullah Siddiqui, hoogleraar economie, de economische richtlijnen van de Maulana las, roemde hij hem. Het eerste kwartaal van deze eeuw was een turbulente periode waarin grote 'Ulema' en leiders hun evenwicht niet konden

handhaven. In een dergelijke stormachtige periode presenteerde Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه vier uitgangspunten voor het economisch welzijn van de moesliems, getiteld "**TADBEERE Falah-O-nijat-WA-ISLAH**". Deze vier zijn zelfs vandaag even belangrijk. Iets wordt over deze richtlijnen in dit monogram gezegd.

De economische standpunten van Imam Ahmad Raza Khan رضي الله عنه, zoals die van een echte moesliem lijken op Nizam-e-Mustafa. De Qur'aan verzen vertellen ons dat het doel van de mens leven zoals dat van viervoeters zijn uitval eten en drinken, maar het is aan de Geboden van Allah in deze wereld. De gehoorzaamheid van Allah is in elke sfeer van het leven een noodzaak of het gaat om Artikelen van het Geloof of Wetten van economen en politici. En gehoorzaamheid aan Allah is onmogelijk zonder gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet صلى الله عليه وسلم. De essentie van de leer van Imam Ahmad Raza Khan رضي الله عنه is dat gehoorzaamheid aan Allah moet blijken uit gehoorzaamheid aan Mohammed صلى الله عليه وسلم. Dan zult u zich vrij van angst uw brood verdienen. Allah Ta'ala openbaart in de Heilige Qur'aan: "We hebben verdeeld tussen hen in hun levensonderhoud in het leven van de wereld ". En er is geen levend wezen op aarde verliet het levensonderhoud van dat hangt af van Allah (Hoofdstuk 11 / 1).

In het begin van deze eeuw was meningsverschil wijdverbreid en de vraag of India "Dar-us-Salam" of "Dar-ul-Harab" is. Een groep Ulema verklaarde India als "**Dar-ul-Harabs**". Door deze Fatwa (1) werd het voor de moesliems noodzakelijk dat zij migreren van India naar andere landen, (2) woekerrente handel was toegestaan met de hindoes in India. Hijrat verkeer kreeg een momentum. Duizenden moesliems verkochten hun bezittingen tegen nominale tarieven en migreerden naar Afghanistan. Toen ze terugkeren waren zij failliet. De rente is een vloek die ellende en armoede spreid. Rente tast de adel van de mens aan. Samengestelde rente maakt het menselijk

leven objectief ellendig. De moesliems werden reeds belast met het belang van de hindoes. Deze 'Fatwa' maakte de situatie nog erger.

Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه zei dat India '**Dar-us-Salaam**' was. Als deze fatwa was aanvaard zouden de Indiase moesliems niet hebben geleden ten gevolge van de ontberingen van Hijrat, noch zou de islamitische natie hebben te lijden onder de vloek van rente. De Maulana scheef in zijn boek "**KIFLAL FAQIHAL FAHIM FI QARTAS-AL-DRAHIM**" (de positie van valuta en haar aanverwante zaken volgens tot Shari'ah) waarin hij heeft voorgesteld dergelijke adviezen die ten goede komen aan de moesliems zonder rente. Bedelarij is een grote nationale vloek. Het is niet alleen de hoogte van de geestelijke luiheid, maar is een groot probleem voor de hele natie.

Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه heeft zich krachtig uitgesproken en bedelarij veroordeeld in zijn pamflet "**KHAIRAL Amal FI HUKM AL-KASAB WA ASSOAL SUWAL**" en heeft het belang van hard werken benadrukt én legitimeerde methoden om bestaansmiddelen te verdienen die de deuren van individuele en maatschappelijke eigendom opent.

Het is noodzakelijk dat de intellectuelen van 'Ahle Soennat' de geliefde diensten van Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه en van de andere Ulema aan de natie bekendmaken.

"Idara-i-Tahqiqat-e-Imam Ahmed Raza رضي الله عنه distribueert van het gereviewde boekje gratis. Eerder heeft de Idara heeft duizenden pamfletten en brochures over Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه verspreid. Moge Allah Zijn benedictijs verlenen aan de leden en van bevoogden van de beweging.

3. Economische richtlijnen en de analyse

Het onderzoek dat dr. Muhammad Masoed Ahmed heeft gedaan op Maulana Ahmad Raza Khan Bareilvi رحمته الله is heel bekend. Gedurende zijn onderzoek heeft dr. Masoed Ahmed aandacht voor de Economische Richtlijnen van Maulana Ahmad Raza Khan رحمته الله gehad die hij formuleerde in zijn pamflet "Tadbier-e-Falah-o-nijat-wa-Islah". Deze was gepubliceerd in Calcutta in 1912 / 1 331 AH. De details van deze Richtlijnen zijn als volgt:

1. Met uitzondering van die zaken waar de Staat inmenging heeft, dienen de moesliems hun conflicten op te lossen door onderling overleg, zodat miljoenen roepies die zijn verspilt in onnodige geschillen kunnen worden bespaard.
2. De rijke moesliems van Bombay, Calcutta, Rangoen, Madras en Hyderabad moeten banken oprichten voor hun islamitische broeders.
3. De moesliems moeten niets bij niet-moesliems kopen. Zij moeten alleen zakelijke handelingen met moesliems doen.
4. Er moet nadruk op de verspreiding van ILM-ideeën (islamitische leerstellingen) gelegd worden.

Blijkbaar zijn deze vier punten of Richtlijnen kort, maar dr. Masoed Ahmed heeft de taak van toelichting op deze Richtlijnen aan mij toevertrouwd als een bescheiden student van economie. Deze taak is verbazingwekkend. Ondanks mijn twintig jaar onderwijservaring denk ik dat mijn kennis beperkt is. Ondanks mijn beperkingen heb ik mij voorgenomen deze Richtlijnen naar mijn beste vermogen uit te leggen. Allama Iqbal zei:

In feite zijn dit de richtlijnen van een "MOMIEN" die verzadigd was met de liefde van de Heilige Profeet صلى الله عليه وسلم.

Vóór de bespreking van deze Richtlijnen wil ik iets zeggen bij wijze van voorwoord.

In 1912 toen deze gids werden gepubliceerd bestond de studie economie als een afzonderlijk onderwerp niet. In andere ontwikkelde landen van de wereld, zoals Engeland, Amerika, Frankrijk en Duitsland waren een speciale groep van intellectuelen bezig met het verwerven van kennis van economie.

Het lijkt geen twijfel dat regelmatig boeken over economie werden gepubliceerd, maar de massa is niet geïnteresseerd in dit onderwerp. De studenten zien dit vak als een droge studie.

De enorme toename van het belang van economie na de Eerste Wereld Oorlog, en vooral de Grote Depressie van 1929-1930 is in de geschiedenis van de ontwikkeling van de sociale wetenschappen uniek. Het aantal studenten van economie in de Amerikaanse universiteiten en Colleges was zeer klein. De meiden vooral vermeden te studie economie. Maar na 1940 wijzigde de voorwaarden radicaal en was een grote toename van het aantal de studenten economie.

Het spreekt voor zich dat de Grote Depressie (1929-1930) een grote impuls van de studie economie aan de massa en de regeringen gaf. De klassieke theorieën bestonden voor de bestrijding van depressie, maar de Grote Depressie vervalste deze theorieën. De behoefte werd gevoeld voor een nieuwe theorie die kan helpen bij de bestrijding van depressie. In 1936 publiceerde J.M. Keynes¹, een Britse econoom, zijn boek 'The General Theory of Employment,

¹ **John Maynard Keynes** (Cambridge, 5 juni 1883 – Firle, East Sussex, 21 april 1946) was een Brits econoom. Hij is vooral bekend geworden door het boek *The General Theory of Employment, Interest and Money* (De algemene theorie over werkgelegenheid, rente en geld), waarin hij de Keynesiaanse theorie beschrijft, waarmee hij de grondlegger zou worden van het naar hem vernoemde Keynesianisme. Zijn boek wordt sinds de jaren '50 als de grondslag van de hedendaagse macro-economie, alhoewel het sinds de jaren '90 van de 20e eeuw aan populariteit heeft ingeboet. (Bron: Wikipedia)

Interest and Money' dat geleid heeft tot een revolutie in het economisch denken in de wereld. Keynes theorie schakelde landen uit tegen inzinking en depressie. Keynes werd een Heer door erkenning van zijn nieuwe theorie.

De lezers moeten weten dat de nieuwe economische theorieën na 1930 werden ontwikkeld. Het is nogal verrassend dat Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه in 1912 anticipeerde op de nieuwe economische ontwikkelingen. Als rijke moesliems aandacht hadden gehad voor de Richtlijnen van Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه zou sinds 1912 de economische toestand van de Indiase moesliems zijn verbeterd.

Laten we nu deze Richtlijnen in detail bespreken. In mijn advies hebben de eerste drie Richtlijnen betrekking op de geest van de nieuwe economie en de vierde is betrokken bij de verspreiding van de islamitische studies.

4. Eerste richtlijn

"Met uitzondering van die zaken waarover de regering intervenueert, moeten de moesliems hun geschillen oplossen in onderling overleg, zodat miljoenen roepies die uitgegeven worden aan geschillen beslechting bespaard kunnen worden (economische ontwikkeling).

De belangrijkste punt in deze handleiding is sparen. Onze Heilige Profeet صلى الله عليه وسلم veroordeelde meer dan 1400 jaar geleden verkwisting. De moderne economieën veroordelen verloren uitgaven. Zij benadrukken, dat improductieve uitgaven vruchteloos is. Als we de economische levensduur van de Indiase moesliems in de 20ste eeuw bestuderen, voorafgaand aan de oprichting van Pakistan, zal het glashelder worden dat in die periode de Indiase moesliems miljoenen roepies in rechtszaken verspilden. De moesliems vormde voor slechts

14% de bevolking van de U.P (Uttar Pradesh). Zij waren welgestelde moesliemgrondbezitters (Zamiendar), maar geschillen werd hun populair tijdverdrijf. Eén van mijn buurtverwanten die een Zamiendar was bracht gedurende twaalf jaar ons een bezoek in verband met een geschil met zijn zwager. Na de opdeling van India in Bharat en Pakistan heeft Vallabh Bhai Patel de Zamiendari afgeschaft en de islamitische Zamiendars geattendeerd. Daarna zijn agrarische geschillen een natuurlijke dood gestorven.

De eerste Richtlijn maakt duidelijk dat Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه uitgaven voor geschillen ontmoedigde. Geschillen zaaien zaden van verdeeldheid onder moesliems. Ten tweede, de miljoenen roepies die werden uitgegeven aan geschillen, indien bespaard, zouden de economische voorwaarden van de Indiase moesliems hebben verbeterd. Deze uitgaven waren onnodig. Geschillen kunnen worden voorkomen als de geest van overleg en samenwerking mocht zegevieren tussen de dispuutanten. In dat geval zou het geld van de moesliems anderen niet hebben verrijkt.

Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه heeft in 1912 gewezen op de noodzaak van sparen, want hij was er zeker van dat sparen het beste middel is voor opheffing van de armoede onder de moesliems. Hij was voor drastisch beperken van niet-noodzakelijke uitgaven en het aanwenden van het bespaard geld voor het economische herstel en het welzijn van de moesliemmassa's. In 1936 formuleerde Keynes zijn theorie van de werkgelegenheid en geld en versterkte de grondslagen van de nieuwe macro-economie. De meest belangrijke variabelen van zijn theorie zijn **besparingen** en **investeringen**. Hij beweert dat om het evenwicht in de economie, spaar- en beleggingsproducten gelijk moet zijn. Als er onevenwichtigheid is in de twee variabelen zal de economie ten prooi vallen of daling van de inflatie tot gevolg hebben. Beide situaties zijn schadelijk voor politieke, economische en sociale

activiteiten. De grote depressie van 1929 tot 1930 ontplofte het beleid van non-interventie van de regering in de economische aangelegenheden van het land of het beleid van tolerantie was vervalst door de economische schommelingen. Keynes adviseerde de regering ten volle om in te grijpen in de economische zaken van hun respectieve landen om achteruitgang te controleren en snelle economische herstel en de welvaart brengen. Dus namen de regeringen volledig deel aan het economisch herstel en ontwikkeling en werd dus de handelscyclus teruggedrongen.

Het heden is het tijdperk van de economische planning. Sovjet-Unie is de pionier op het gebied van economische planning in de wereld. De plannen zijn in het algemeen opgesteld voor perioden van 5 jaar.

Ontwikkelings- en minder ontwikkelde landen houden zich nu bezig met economische planning door middel van een vijfjarenplan. De middelen voor de voltooiing van de plannen zijn afkomstig van twee bronnen:

1. Nationale besparingen
2. Kredieten

Indien de nationale besparingen ontoereikend zijn, zijn de ontwikkelingslanden afhankelijk van buitenlandse leningen en subsidies. De derde methode van financiering van het ontwikkelingsprogramma bestaat in de afgifte van onverhandelbare valuta door de centrale bank van het land. Maar deze methode verhoogt de inflatie die, indien ongecontroleerd, het resulteren in een economische crisis of depressie.

Dus de gemakkelijkste en de beste manier is het stimuleren van nationale besparingen. Het niveau van de besparingen is laag in de ontwikkelingslanden, omdat het inkomen van de mensen is laag.

Bovendien, als er toename is van de individuele inkomens wordt het besteed aan de aanschaf van duurzame consumptie goederen. Volgens een schatting van de econoom is het tarief van de besparing in de meeste de onderontwikkelde landen tussen 5 en 8 procent, terwijl in ontwikkelde landen het varieert van 15% tot 18% van het nationaal inkomen. De ontwikkelingslanden moeten hun besparingen tot 15% verhogen om het tempo van de economische ontwikkeling bij te houden.

We hebben de Keynesiaanse vergelijking $S = I$ (sparen = investeren) reeds gezien. Indien de besparingen toenemen, zullen de investeringen ook toenemen. In 1950 suggereerde Cohn Clark, een Amerikaans econoom, dat Bharat, China en Pakistan elk 12% moet sparen van hun nationaal inkomen voor de economische ontwikkelingsdoeleinden. De ontwikkelingslanden, waaronder Pakistan, zijn vloeiende spaarschema accumulierende fondsen voor economische ontwikkeling. Nationale besparingen zijn de sleutel tot economische ontwikkeling.

Nu moeten de kritische geest deze ontwikkeling in de gaten houden. In 1912 had Maulana Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ de moesliems tot afzien van niet-noodzakelijke uitgaven en zo veel mogelijk sparen aangemoedigd. Op dit moment heeft de regering ook de mensen aangemoedigd tot het maximum te sparen. Wel, kunt u de vervoeruitziende economische blik van Maulana Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ niet herkennen? Zou je niet overtuigd zijn van het feit dat de kritische ogen van de Maulana de toekomst heel duidelijk visualiseerde. Keynes kreeg de titel van de Britse regering voor het ontdekken van een ding die Maulana Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ reeds in 1912 had gepubliceerd. Het is jammer dat de moesliems geen gehoor geven aan dit feit.

5. Tweede richtlijn

Laten wij ons nu aan het tweede Richtlijn wijden. De Maulana zei dat de rijke moesliems van Bombay, Calcutta, Rangoon, Madras en Hyderabad Deccan banken voor hun islamitische broeders moesten oprichten. Dit Richtlijn is zo belangrijk vanuit economisch oogpunt gezien, dat we niet kunnen tippen aan het economisch inzicht van Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه. In 1912 waren er een paar banken in de grote steden van India. Zij waren in handen van de Engelsen of de hindoes. Tot 1940 was er geen moesliem Bank in India. Het was geen gemakkelijke taak voor de beoordeling van het belang van de banken in 1912, maar het belang van deze toekomstige financiële instellingen kon niet ontsnappen aan de aandacht van de Maulana. Dus deed hij een beroep op de welvarende moesliems om banken voor de moesliems op te richten. Het spreekt vanzelf dat Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه gericht was op bankieren zonder rente.

De banken spelen een belangrijke rol bij de instandhouding van de economie van een land. Krediet is voor de vitaliteit van de handel en die de banken bieden. De banken verzamelen van de kleine spaartegoeden van de mensen en stellen het beschikbaar voor investeringen in productieve kanalen. We kunnen niet nadenken over een levensvatbare economie zonder banken. Dat is de reden waarom het huidige economisch systeem het samengestelde intereststelsel i.e. heet, een systeem op basis van samengestelde interest.

Financiën vervult de spilfunctie bij de economische planning. Geen economisch plan, ongeacht de omvang ervan, kan worden afgesloten zonder middelen. Het is de plicht van de banken in een geplande economie fondsen tot een minimum te beperken uit de economie en het aanmoedigen van investeringen.

De banken voeren twee functies uit:

1. Ze verzamelen grote en kleine besparingen van de mensen.
2. Ze leent deze middelen aan die personen die ze in productieve kanalen investeren, dat wil zeggen in de productie van goederen en diensten als ondersteuning bij de productie van rijkdommen in de toekomst.

Dus het belang van de banken in de moderne tijd is goed ontwikkeld. Qaid-e-Azam was een visionair staatsman. Hij beseftte het belang van een moesliembank voor de economische ontwikkeling van de moesliems, lang voor de oprichting van Pakistan. Hij betreurde de afwezigheid van islamitische banken. Door de voortdurende aansporing van Qaid-e-Azam hebben Sir Adamjje Daud en Mirza Ahmad Isphani, die werden geteld tussen de leidende kapitalisten van de ongedeelde India, de oprichting van de Moesliem Commercial Bank in Calcutta op 9 juli 1947 voltrokken. Na de opdeling van India werd het hoofdkantoor van deze bank verhuisd naar Pakistan. Tegenwoordig heeft deze bank een belangrijke rol in de economie van Pakistan door de vele vestigingen.

De moderne financiële deskundigen hebben twee vormen van besparingen genoemd.

- (1) Het opslaan
- (2) Hamsteren.

Als een individu twintig roepies uit zijn maandelijkse inkomsten van Rs. 100, - bespaard zal zijn maandelijkse besparingen worden Rs. 20, - is. Ook de Staat spaart als het nationaal inkomen hoger is dan de nationale uitgaven, het resultaat is dus de nationale besparingen.

Een individu kan zijn spaargeld deponeren bij de bank of investeren in sommige nationale spaarregelingen. Dit wordt effectief sparen genoemd. Maar als de mensen hun spaargeld voor zichzelf houden, dan wordt het hamsteren genoemd.

Zolang personen hun spaargeld bij banken deponeren of investeren in sommige nationale regelingen zal de economie evenwichtig blijven. Maar in het geval van hamsteren van de besparingen zal de economie onevenwichtig zijn. De vergelijking van Keynes Sparen = Investeren zal worden verstoord, de economie zal ten prooi vallen van de inflatie of instorten. Werkloosheid zal toenemen en niet-economische bronnen zullen worden aangetast. Dit zal resulteren in verschillende maatschappelijke problemen.

Op dit moment is het belang van sparen en banken universeel geworden. In 1912, toen de economische geletterdheid zeer laag was, wie wist dat na 30 of 40 jaar sparen en banken belangrijk zouden worden. Maulana Ahmed Raza Khan رضی اللہ عنہ had naar de toekomst gekeken. Hij heeft moesliems niet alleen geadviseerd zich te onthouden van verkwisting, maar ook overgehaald hen te sparen. Hij heeft ook een beroep op de rijke moesliems gedaan om banken op te richten waar de moesliems hun kleine spaargeld konden deponeren en waarvandaan het geaccumuleerde vermogen uitgeleend kon worden aan de bevoegde islamitische industriëlen, zodat ze konden concurreren met de hindoe industriëlen in de industriële en commerciële gebieden.

Pakistan is ontstaan op 14 augustus, 1947. De hindoes waren sceptisch over de economische levensvatbaarheid ervan. Het was een feit. De Pakistaanse schatkist was leeg. De moesliems hadden geen ervaring op het gebied van industrie en het bankwezen. Er was een economisch vacuüm, dat ingevuld moest worden, ondanks de kans om

te verliezen. Geleidelijk aan met de Genade van Allah zijn de problemen opgelost en begon Pakistan aan de ontwikkeling.

Ik denk dat wanneer in 1912 vooruitziende moesliems gehandeld hadden conform het advies van Maulana Ahmed Raza Khan رضي الله عنه de economische geschiedenis van de moesliems in India zou verschillen en Pakistan niet zou worden geconfronteerd met dergelijke uitzichtloze economische omstandigheden. Zulk diep denken en dergelijke Richtlijnen die vol was met verreikende gevolgen, was buiten het bereik van een gewone geest. Het was de prestatie van Maulana Ahmed Raza Khan رضي الله عنه die de rijke moesliems geadviseerd had islamitische banken op te richten, zodat het economische lot van de moesliems verbeterd kon worden. Qaid-e-Azam herhaalde in 1946 ook hetzelfde. Als in 1912 een paar moesliemkapitalisten zoals Sir Adamji Daud en Mirza Ahmed Isphani hadden gereageerd op de oproep van Maulana Ahmed Raza Khan رضي الله عنه zou de economische toekomst van de moesliems aanzienlijk verbeteren. En de economische gevolgen van deze vooruitgang zou niet alleen nuttig zijn voor de moesliems van het Indiase subcontinent, maar ook de moesliems van de wijde wereld zouden voordelen hebben.

6. Derde richtlijn

Nu verwijzen we naar de derde Richtlijn van Maulana Ahmed Raza Khan رضي الله عنه wat aangeeft dat de moesliems uitsluitend van moesliems moeten kopen. Hoe belangrijk is deze Richtlijn? Neem ook een voorraad van de dag van vandaag van de wereldwijde economische orde. Het is jammer dat de moesliems deze gouden regel niet begrepen, noch ernaar gehandeld hebben. Maar na de Tweede Wereldoorlog hebben de door oorlog getroffen landen van West-Europa deze Richtlijnen geadopteerd en zijn op dit moment de meest welvarende landen in de wereld. Tijdens de Tweede Wereldoorlog, als

een jongen, zag ik de volgende zin op de winkels van moesliems van Lukhnow staan: "Als de moesliem een eervolle het leven in India wenst, moet hij altijd alle artikelen bij een moesliem kopen."

Deze combinatie leek een echo te zijn van de derde Richtlijn van Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه. Deze combinatie maakte grote indruk op mij, maar ik zag toch dat de welgestelde moesliems inkopen van verschillende artikelen deden bij de winkels van de hindoes in Lucknow. Op dat moment waren er economische deskundigen onder moesliems, maar ze namen allemaal het idee van de westelijke economen over. Ze waren absoluut niet inachtneming van de feiten, dat een van hun geleerden vertelde over nuttige economische feiten. Er is niet serieus nagedacht over de derde economische Richtlijn noch begrepen, noch gezocht naar verduidelijking. Als een moesliem econoom de verreichende consequenties van deze Richtlijnen had verklaard zouden moesliems, in India, niet economisch afhankelijk zijn van andere naties.

Of internationale handel vrij moet zijn of beschermd, is een oude controverse. Vooraanstaande economen van Europa en Amerika hebben geavanceerde argumenten voor en bescherming tegen. Adam Smith, de vader van economie, was de grootste pleitbezorger van de vrije handel. Vrije handel betekent dat er geen beperkingen op de invoer en de uitvoer van goederen en diensten tussen de verschillende landen zijn, aan de andere kant, de bescherming bestaat om ontluikende nationale industrieën te beschermen tegen buitenlandse concurrentie door de regering. Adam Smith's boek 'An Enquiry into the Wealth of Nations' werd in 1776 gepubliceerd. In 1791 was Alexander Hamilton, een Amerikaanse staatsman, een groot voorstander van het beleid van bescherming en tegen de vrije handel. Frederick List van Duitsland gaf coherente argument ten gunste van de bescherming. Het belangrijkste argument voor bescherming is de

bescherming van ontluikende industrie tegen buitenlandse concurrentie. Door het ontbreken van bescherming kunnen de nieuwe industrieën bezwijken aan de hoogovens van de buitenlandse concurrentie. Een ander argument is dat de nationale welvaart circuleert in het land en verrijken zakelijke transacties. Ik wil nog iets zeggen in het licht van de derde Richtlijn van Maulana Ahmed Raza Khan رضی اللہ عنہ. De oorlog voor de onafhankelijkheid van 1857 maakte een einde aan de Moesliem Rijk in India en de Britten vestigden zich in India. In 1912 was het Britse Rijk erg sterk geworden in India. Geen ziel kon denken dat de Britse India zou stoppen na 35 jaar. De moesliem had geen eigen regime meer, maar de moesliem natie wist wat het had verloren. De islamitische leiders evolueerden geschikt beleid voor de sociale, religieuze en economisch herstel van de moesliemgemeenschap. De islamitische leiders actief waren in het onderwijs, politiek en sociaal gebied, maar geen ziel had iets te maken met de economische achterstand en de armoede van de moesliem. Op dit kritieke moment presenteerde Maulana Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ zijn economische Richtlijnen, maar helaas hebben de moesliems geen aandacht eraan geschonken. De opgeleide moesliems keken naar het Westen voor begeleiding. Ze waren niet bewust van het feit dat Allah een man in hun midden had gezonden die de moesliems zou hebben bevrijd, zelfs uit armoede en een beste levensomstandigheden en eerbare economische leven geven.

Naar mijn mening is de derde economische Richtlijn het meest belangrijk. Hij wilde economische bescherming aan de moesliems geven. De hindoes liepen vooruit op de moesliems op het gebied van handel en bedrijfsleven. De hindoes wilden hun winst maximaliseren. De moesliems hadden geen businesservaring. Als de moesliems in de business gingen de deden de hindoes hun uiterste best om de moesliem te verdrijven uit het bedrijfsleven. Non-betutteling van moesliems versnelde hun ruïne. Maulana Ahmad Raza Khan رضی اللہ عنہ wist

al deze trends. De enige oplossing in de moesliems paternalistische bestond door moesliemhandelaars, verkopers en alle zakelijke transacties moesten worden uitgevoerd onder de moesliem belang. De positie van de moesliemondernemers, winkeliers en de gelijke ontluikende industrie, die moest worden beschermd tegen de meedogenloze buitenlandse concurrentie. De moesliems moeten de moesliemwinkeliers die wilden slagen op het businessgebied helpen.

Wat zou de te verwachten economische resultaten zijn geweest als de Indiase moesliem had gehandeld conform de suggesties van Maulana Ahmad Raza Khan رحمۃ اللہ علیہ

Het geld van de moesliems zou zijn gegaan naar de moesliemwinkeliers die meer konden inkopen van de islamitische groothandels. De islamitische groothandelaars zouden meer goederen hebben gekocht van de moesliemfabrikanten die zouden produceren om het hoofd te bieden tegen de toegenomen vraag. Economische middelen, zoals grond, arbeid en kapitaal zijn nodig voor de productie van meer voedingsmiddelen. Verhoging van de productie zou betekenen meer werk voor de werkloze moesliems. Met een verhoging van hun inkomen zou hun effectieve vraag zijn gestegen. Dit zou hebben geleid tot de spiraal van welvaart voor de moesliemgemeenschap. De vraag rijst waar de moesliemindustriëlen het benodigde kapitaal zou krijgen. Het antwoord op deze vraag is verborgen in de eerste twee Richtlijnen van Maulana Ahmad Raza Khan رحمۃ اللہ علیہ, namelijk dat de moesliems moeten sparen en de rijke moesliems banken moeten oprichten die fondsen voor productieve projecten beschikbaar stellen.

Effectieve vraag speelt een vitale rol in de Keynesiaans theorie van werkgelegenheid, rente en geld. En het idee van de feitelijke vraag is duidelijk aanwezig in de derde Richtlijn van Maulana Ahmad Raza Khan رحمۃ اللہ علیہ. Maar het gehele krediet gaat naar Keynes. We loven

Westerse economen, terwijl de suggesties voortkomen van onze eminente geleerde. Het is meest te betreuren.

Laten wij nu zien hoe ver de westerse wereld na de Tweede Wereldoorlog heeft gehandeld met deze Richtlijn van de grote Maulana. De landen van West-Europa, zoals Duitsland, Frankrijk en Italië werden volledig geruïneerd als gevolg van de oorlog. Duitsland en Italië werden volledig verwoest. Na de oorlog werd Duitsland verdeeld in West Duitsland en de communistische (Oost-) Duitsland. Vergelijkbaar was de benarde situatie van Italië en Frankrijk. Maar West Duitsland verbeterde haar toestand door prioriteit te geven aan economische wederopbouw en ontwikkeling van het land.

De Europese gemeenschappelijke markt werd gevormd tussen de Westerse landen van Europa als gevolg van het Rome Verdrag, omdat West-Duitsland niet alleen het herstel van de economie kon beheersen. Het was de tijd waarin de Verenigde Staten de wereld domineerde met politiek en de dollar ongeëvenaarde was als wereldmunt.

De onderliggende gedachte van de vorming van de Europese Gemeenschappelijke Markt was dezelfde als aangegeven door de Maulana in zijn derde Richtlijn, dat wil zeggen de moesliems moeten niet willekeurig inkopen doen, maar alleen bij moesliems. Volgens het Verdrag van Rome zouden de deelnemende landen de productie van deze artikelen comparatief voordeling produceren ten opzichte van andere landen. De lidlanden zouden een eenheid vormen. Het handelsverkeer tussen de aangesloten landen moest vrij en onbeperkt zijn. Er was geen beperking van de mobiliteit van de productiefactoren. De invoer werd zwaar belast en uitvoer tot het uiterste aangemoedigd. De grondstoffen die de lidstaten nodig hadden moesten niet uit het buitenland worden geïmporteerd.

Zakelijke transacties zouden meestal tussen de aangesloten landen plaatsvinden.

Aan het begin van de Europese Gemeenschappelijke Markt waren zelfs de leden niet zeker van hun succes. Maar met het verstrijken van de tijd gebloemde deze instelling in een zeer krachtige economische instelling. De economie van de lidlanden werd op een zeer solide basis vastgesteld. De financiële positie van de lidlanden werd zeer sterk. We zagen dat de positie van de Amerikaanse dollar in de mondiale markt minder belangrijk werd en de Duitse mark werd de hardste valuta van de wereld. Het fenomenale succes van de Europese Gemeenschappelijke Markt gaf de geboorte aan een nieuwe tak van de economie, die theorie van de economische integratie genoemd is. Er is al veel over geschreven.

Wegens de indruk van het prachtige succes van de Europese Gemeenschappelijke Markt vormden tien landen de Europese Vrijhandelsassociatie (E. F. T. A.), maar het was niet zo succesvol. De overeenkomst tussen Iran, Turkije en Pakistan stond op de dezelfde richting maar het kon ook niet succesvol zijn. Een conferentie van de drie landen werd gehouden op 26 april 1976 in de stad Izmir van Turkije gehouden om van de Regional Corporation for Development (RCD)² een succes te maken, maar tot nu toe zijn geen positieve resultaten in zicht gekomen. Als de drie landen proberen om de deze instelling een nieuw leven in te blazen, kan het een succes ten gunste van de aangesloten landen worden.

Het resultaat van deze discussie is, dat als de moesliems oprecht gehandeld hadden conform de suggesties van Maulana Ahmad Raza Khan رضي الله عنه zij zeker dezelfde succes zouden hebben bereikt als de Europese Gemeenschappelijke Markt. Eén van onze grote geleerden

² <http://www.rssf.com/tables/rcd-pact.html>

had de brandende fakkel van de economische vooruitgang. We hadden de weg voor vooruitgang in dat licht kunnen vinden, maar helaas is hij volkomen genegeerd in plaats van zijn wijze adviezen te volgen. Wij kunnen pech of een gebrek aan vooruitziende blik aan onszelf toeschrijven. Of de nationale leiders werden zo geboeid met sociale, educatieve en politieke hervormingen dat ze niet de vereiste aandacht voor de economische rehabilitatie van de moesliems hadden, dat is echt verbazingwekkend en jammer, hoewel in 1912 Maulana Ahmad Raza Khan رحمى الله het schitterende licht voor de economische vooruitgang van de moesliemgemeenschap had aangetoond.

7. Vierde richtlijn

De vierde Richtlijn van de Maulana Ahmad Raza Khan رحمى الله heeft te maken met economische hervormingen, maar het belang ervan is veelal daarin zelf. Hij zei: "We moeten islamitische onderwijs bekendheid geven en de verspreiding ervan onder de moesliems".

Dit was de periode waarin de educatieve hervormingen van Sir Syed Ahmad Khan de moesliems beïnvloedde, omdat zij probeerden Westerse theorieën over te nemen. De verwerving van het Engels onderwijs was op zich een goede zaak. **Onze Heilige Profeet Mohammed** صلى الله عليه وسلم **heeft gewezen op het verwerven van kennis door de moesliems.** Maar het fijne ervan wat schadelijk was (de Maulana had het aanzien komen), was dat de jonge generatie zich steeds meer aangetrokken voelde tot de Westerse cultuur, samen met het Engelse onderwijs, hetgeen zeer afschuwelijk en verwerpelijk was. De Maulana realiseerde zich dat als de moesliems het volgen van religieus onderwijs op zouden geven, zij hun islamitische identiteit en individualiteit zouden verliezen. De nieuwe beschaving zal hun eenheid wrakken.

Hun toestand zal lijken op het volgende:

"Ze konden God niet vinden, noch het gezelschap van hun geliefde. Ze waren achtergelaten, absoluut ontevreden".

Akbar Allahabadi had deze trend beseft. Hij probeerde door zijn poëzie lering voor de moesliems uit trekken, dat zij hun werkelijke situatie niet mogen vergeten. **Uw meest kostbare schat is uw religie en cultuur.** Maar de roes van de hervorming was zo diep, dat de moesliems geen gehoor hebben gegeven aan dit cruciale probleem. Akbar Allahabadi zei in zijn couplet: "Toen Syed de mensen met de gazet ontmoette, verzamelde hij tonnen roepies, de Sheikh wees de Qur'aan, maar hij kon geen enkele paisa krijgen". En dat:

"De vijanden hebben een aangifte gedaan op het politiebureau dat Akbar in dit tijdperk de naam van God noemt".

De westerse beschaving misleidde de jonge mensen zover, dat ze hun religie en samenleving begonnen te staren en de Engelsen in geslaagd waren met hun immoreel ontwerp.

De vervreemding van godsdienst bracht gevaar in de bijzondere identiteit van de Indiase moesliems. Toen Qaid-e-Azam de moesliems op een platform in de naam van de islam wilde verenigen, hadden zij zich als motten om hem heen verzameld. Islamitische denken en affiniteit is ingebakken in de moesliems wat het toppunt was in de opdeling van India.

De moesliems kregen een nieuw land vanwege het feit, dat de moesliems een aparte natie is. Hun religie, cultuur en gewoonten zijn heel anders dan die van de hindoes. Het is jammer dat een aparte Staat is verworven in de naam van de islam, maar die aan het roer van zaken staan zonder enkele inspanning om islam in

Pakistan in te voeren in de juiste zin des woord. **Het is noodzakelijk om Pakistan te transformeren tot een echte islamitische staat.** Islamitisch onderwijs had moeten worden geleerd aan de jonge generatie. Ze moesten weten waarom de moesliems van India gestreden hadden voor Pakistan en waarom grote offers van het leven en eigendommen werden gebracht. Maar helaas is de aandacht van deze kwestie afgeleid. De race om politieke macht was begonnen. De fundamenten van Pakistan waren nog niet sterk geworden of het land viel ten prooi van de politieke onrust. De verwaarlozing van godsdienst is zeer schadelijk. Wij identificeerden ons met provincies en vergaten dat wij toen moesliems waren en nu ook.

De fundamentele reden dat calamiteiten zich in ons land voordeden was onze nalatigheid van godsdienst. Als het islamitische onderwijs vanaf het begin nadruk kreeg zouden wij geen getuige zijn geweest van deze onheilspellende dagen. Vandaag is het meest essentiële belang om de dwalende nieuwe generatie moesliems terug te brengen tot de islam door middel van het islamitisch onderwijs, de islamitische cultuur en geschiedenis. Als de inspanningen op de juiste wijze plaatsvinden, zal het succesvol worden de nieuwe generatie te herwinnen voor hun islamitische identiteit.

Volgens Allama dr. Mohammad Iqbal: "Deze grond is heel vruchtbaar, als het enigszins nat is".